

е светинята, от която не ще се отдѣля дори и въ гроба!

Следната година, на 31 януарий 1879 г. Любенъ Каравеловъ почина въ Русе, кждето бѣше пренесълъ печатницата си и продължаваше да издава списание „Знание“. Болестъта срази ржката, която и до последния часъ не изпусна перото. Погребѣха го до Стефанъ Караджа, голѣмиятъ бунтовникъ и войводѣ:

Не разтвориха дрехата му, за да видятъ какво има въ джеба до сърдцето му. Но тѣзи, които знаеха за неговото посещение въ родния му градецъ, знаеха, че тамъ бѣше онова кжсче хартия, което изобразяваше малката България — неговото отечество...

Теодосий Анастасовъ

ЧУДНА ПРОЛѢТЬ Е НАВЪНЪ...

Златна люлчица люлѣ
мъничка царкиня вѣнъ,
стрѣхичкитѣ нѣжно пѣятъ:
— Люли... Люли!... Капъ... Капъ, зънъ!

Въ още снѣжнитѣ лехички
гледатъ радостни очички —
радостни очи — цвѣтенца
биятъ сребърни звънченца:

— Люли... Люли!... Зънъ... Капъ... Чукъ
пролѣтъта дойде отъ югъ!

Събудете се тревички,
пеперудки и пчелички...
Люли... Люли!... Капъ... Капъ, зънъ...
Чудна пролѣтъ грѣе вѣнъ...

Веса Паспалеева

Абонати за „Свѣтулка“ се записватъ презъ цѣлата учебна година. Зарадвайте и ученицитѣ отъ първо отдѣление, като ги абонирате за хубавата „Свѣтулка“.

Абонамента изпращайте по чекова пощенска смѣтка 770.

Редакторъ: Александъръ Спасовъ, ул „Раковски“ 187, тел. 2-39-22.

Печатница „Стопанско Развитие“, А. Д. — София, ул. Веслецъ 5.